

Men blot for at vi ikke selv bidrager til at piske en nervøsitet og en angst op i befolkningen, for vi har som politikere et ansvar for at også at formidle faktuelle forhold til befolkningen, så vi ikke bare hensætter den i angst, skal jeg henviser til den store undersøgelse, som er lavet af dygtige folk fra Rigspolitiets Forskningsenhed, og som er offentliggjort her i indeværende år. Her har man været ude at lave interview med 26.193 personer. Det er ganske mange, og det giver et kvalificeret grundlag for, at man burde kunne konkludere på sådan en mere videnskabelig undersøgelse.

Denne undersøgelse kan sammenstilles med undersøgelser fra tidligere år, og de tal, som er offentliggjort i år, og som stammer fra 1995-96 som de nyeste, viser, at 1,6 pct. af de interviewede 16-74-årige har været udsat for vold i løbet af et år. De tilsvarende tal fra 1987 og 1991 var på henholdsvis 2,7 pct. og 2,6 pct. Der er tale om et fald, og det er en glædelig udvikling. Det bør vel også, når vi har en debat om volds-kriminalitet i vores samfund, være tilladt at fremkomme med glæde over, at det ser ud til, at vore initiativer igennem 1990'erne, hvor der er sat større fokus på, at vi vil have forebygget kriminalitet, er lykkedes.

Jeg bliver i så godt humør, når jeg er ude i det ganske land – jeg rejser meget rundt og holder foredrag især på uddannelsessteder om kriminalitetsbekæmpelse og specielt volds-kriminalitet – og hører fra vore kommunale folk i Danmark om deres engagement i at bidrage til at lave kriminalitetsforebyggende indsats.

Det er ikke indgået så meget i debatten i dag, at et meget vigtigt bidrag til, at vi har volds-kriminalitet i vores land, er alkohol og mangel på kultur i vores omgang med alkohol. Jeg bad for noget tid siden Politimesterforeningen i Danmark om at se på retshåndhævelsen, når det drejer sig om hele bevæsterområdet.

Når man har børn, der begynder at debutere med brug af alkohol, bliver man optaget af, hvordan vi kan sikre os, når de er uden for vores opsyn, at de voksne, der er i disse miljøer, og som har et ansvar, også lever op til den lovgivning, vi har vedtaget. Vi har jo en restaurationslovgivning i Danmark, der siger, at de, der har bevilling, ikke må udskænke til unge under 18 år, og de må heller ikke fortsætte udskænkningen til folk, der er berusede.

Jeg må sige, at jeg for mit eget vedkommende er meget lamslået over den mangel på etik og moral, som jeg oplever i dele af værtshusbran-

chen. Det gælder ikke alle, men der er brådne kar, og her må vi gå en fremtid i møde, hvor vi indskærper disse lovbestemmelser, og hvor vi også retshåndhæver dem mere klart. Nu skal vi have en drøftelse af det i regeringen, men også for mit eget vedkommende så jeg gerne, at vi kunne skærpe nogle af bestemmelserne for sanktioner over for overtrædelse af restaurationslovgivningen.

Men hele dette felt er jo ikke noget, som vi alene kan overlade til politiet, det er noget, der starter hos os selv som forældre, også i forhold til at lære vore børn og unge en omgang med alkohol, som gør, at det bliver et nydelsesmiddel og ikke det forgiftningsmiddel, som vi ofte oplever, når unge bevæger sig ud i værtshusmiljøet.

Jeg vil her i begyndelsen af det nye år tage initiativ til, at en række af mine kolleger i regeringen drøfter den rapport, der nu ligger på vores bord fra Politimesterforeningen i Danmark, med en række af forslag til, hvordan vi kan stramme op på bevæsterområdet. Jeg tror, at vi også den vej rundt kan få reduceret volds-kriminaliteten.

Der er ingen tvivl om, det viser undersøgelserne jo, at vold begås af en voldsmand, der er 15-24 år og stærkt påvirket af alkohol eller andre euforiserende stoffer, og hans offer er tilsvarende en ung mand på 15-24 år og ofte også påvirket af alkohol. Det er også kendetegnende, at de ofte ikke kender hinanden på forhånd. Det er denne tilfældige vold, som jeg mener, vi kun kan komme til livs, hvis vi også får en bedre kultur i vores samfund med hensyn til anvendelse af alkohol som et rusmiddel og ikke som forgiftningsmiddel.

I debatten om statistikkerne tror jeg, det var fru Pia Kjærsgaard, der var inde på den store vækst, og som konstaterede, at når det drejer sig om drab, kan man se i statistikken over Rigspolitiets opgørelser, at der en stor stigning i antallet af drab fra 1996-97, og det er også rigtigt: fra 69 til 88 tilfælde af manddrab.

Men man skal lige lægge mærke til, at når vi har den store stigning, skyldes det én konkret sag, hvor der ikke er faldet dom i endnu, nemlig Plejebosagen. Den sag tæller altså med 22 tilfælde, der her er rubriceret som manddrab. De stammer fra Plejebosagen, og det vil vel være forkert at bruge den som grundlag for at sige, at vi skulle være et samfund, hvor antallet af drab er eksploderet. Nu må vi selvfølgelig afvente, at der falder endelig dom i Plejebos-